KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 10.12.2009
KOM(2009)669 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE

o vykonávaní rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami

[SEK(2009)1661]

1. METÓDA

Cieľom rámcového rozhodnutia 2004/757/SVV[1] je stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov v oblasti nezákonného obchodu s drogami a prekurzormi, ktoré umožnia vymedziť spoločný prístup na úrovni Európskej únie k boju proti tomuto obchodu [2].

Účinnosť vynaloženého úsilia závisí najmä od zosúladenia vnútroštátnych vykonávacích opatrení[3], ktoré má Komisia v tejto správe vyhodnotiť[4]. Na tento účel použila hodnotiace kritériá, ktoré sa zvyčajne používajú pri posudzovaní vykonávania rámcových rozhodnutí (užitočný vplyv, prehľadnosť a právna istota, úplné uplatňovanie, transpozícia v predpísanej lehote)[5], ako aj osobitné kritériá, predovšetkým efektívnosť (vykonávanie v praxi) a účinnosť (z hľadiska medzinárodnej súdnej spolupráce) rámcového rozhodnutia.

Do 1. júna 2009 Komisia dostala odpovede od 21 členských štátov[6]. Oznamovaciu povinnosť podľa článku 9 ods. 2 rámcového rozhodnutia si nesplnilo týchto šesť členských štátov (Cyprus, Španielsko[7], Grécko[8], Taliansko, Malta, Spojené kráľovstvo), a preto nebudú do tejto správy zahrnuté.

2. POSÚDENIE VNÚTROŠTÁTNYCH VYKONÁVACÍCH OPATRENÍ

2.1. Vymedzenie pojmov (článok 1)

Na účely vymedzenia pojmu drogy a prekurzory odkazuje článok 1 na dohovory Organizácie Spojených národov z rokov 1961, 1971 a 1988[9], ktoré ratifikovali všetky členské štáty, ako aj na priamo uplatniteľné právne predpisy Spoločenstva o prekurzoroch[10].

Napriek tomu, že niektoré členské štáty neoznámili svoje vymedzenie pojmov (CZ, DE, HU, SI, BG), Komisia na základe informácií, ktoré dostala od ostatných členských štátov, konštatuje, že v týchto členských štátoch neexistuje problém s implementáciou článku 1, pretože je predmetom primeraných vnútroštátnych opatrení, ktoré sú už v platnosti.

---

1 Ú. v. EÚ L 335, 11.11.2004, s. 8.
2 Odôvodnenie 3.
3 Odôvodnenie 9.
4 Článok 9.
5 KOM(2001) 771, 13.12.2001, bod 1.2.2.
6 Spomedzi nich Bulharsko len čiastočne oznámilo zákonné ustanovenia, na ktoré sa odvoláva vo svojej odpovedi, a preto sa na ňu bude prihliadať iba pre informáciu a s výhradami.
7 Napriek tomu, Španielsko v roku 2006 aj 2008 oznámilo Komisii, že transpozičné opatrenia sú súčasťou terajšieho návrhu reformy trestného poriadku.
8 Napriek tomu, Grécko v roku 2008 oznámilo Komisii, že vykonávací predpis sa musí v blízkom čase prerokovať v parlamente.
9 Jednotný dohovor o omamných látkach z roku 1961 (zmenený a doplnený v roku 1972 protokolom o zmenách Jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961); Viedenský dohovor o psychotropných látkach z roku 1971; Dohovor Organizácie spojených národov o nedovolenom obchode s omamnými a psychotropnými látkami z 20. decembra 1988.
10 Nariadenia (ES) č. 111/2005 a č. 273/2004, pozri pracovný dokument na strane 7.

Pokiaľ ide o pojem „právnická osoba“, v článku 1 ods. 3 sa uplatnilo štandardné vymedzenie použité v rôznych rámcových rozhodnutiach. Informáciu neposkytlo sedem členských štátov (CZ, DE, LU, PT, SE, SI, SK)[11].

2.2. Trestné činy spojené s obchodom s drogami a prekurzormi (článok 2)

Skutky uvedené v článku 2 zahŕňajú tie, ktoré sú uvedené v článku 3 dohovoru z roku 1988. Existuje však medzi nimi rozdiel týkajúci sa rozsahu pôsobnosti: rámcové rozhodnutie vylučuje zo svojho rozsahu pôsobnosti skutky vzťahujúce sa na osobnú spotrebu (článok 2 ods. 2).

Okrem toho, pokiaľ ide o drogové prekurzory, správa sa obmedzuje na trestné činy spojené s nezákonným obchodom a neposudzuje tresty za porušenie príslušných ustanovení právnych predpisov Spoločenstva.

2.2.1. Trestné činy spojené s obchodom s drogami (článok 2 ods. 1 písm. a), b), c))

Pojmy ustanovené v článku 2 sa nikdy vo všeobecnosti neprevzali do vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov. Prípadné medzery sa vypĺňajú vhodným využitím všeobecných právnych formulácií alebo širokými interpretáciami. Napríklad, pojmy *výroba* a *zhotovenie* sú v praxi často vzájomne zameniteľné, pričom skutky neustanovené v zákone sa trescú prostredníctvom zákazu *prechovávania*, ktoré je zrejme základným predpokladom pri všetkých formách obchodu.

Desať členských štátov (AT, BE, FI, HU, IE, LV, LU, NL, PT, RO) prevzalo do svojich právnych predpisov všetky alebo takmer všetky uvedené skutky. Štyri členské štáty (DE, EE, FR, SE) prevzali iba ich časť, ale rámcové rozhodnutie dodržiavajú vďaka použitiu všeobecných pojmov. Sedem členských štátov (BG, CZ, DK, LT, PL, SI, SK) má nejasnejšie právne predpisy[12], ktoré nezaručujú úplné uplatňovanie rámcového rozhodnutia dostatočne jasne a presne.

2.2.2. Trestné činy spojené s obchodom s prekurzormi (článok 2 ods. 1 písm. d))

Právne predpisy, ktoré vo väčšine členských štátov už platia, sú v súlade s článkom 2 ods. 1 písm. d) z dôvodu rovnakej úpravy obchodu s prekurzormi a obchodu s drogami (BE, BG, CZ, DE, SI, SK), alebo uznávajú isté trestné činy v oblasti obchodu s prekurzormi, ktorých rozsah pôsobnosti je širší bez toho, aby bol nutne porovnateľný s obchodom s drogami (AT, EE, FI, HU, IE, LT, LU, LV, NL, PL, PT). Takto je často možné klasifikovať dovoz, vývoz alebo prechovávanie ako porušenie právnych predpisov (HU, IE, LU, LV, PT).

Po prijatí rámcového rozhodnutia iba dva členské štáty (RO, SE) zmenili a doplnili svoje vnútroštátne právne predpisy, aby dosiahli súlad s článkom 2 ods. 1 písm. d).

---

[11] BG upresnilo, že v jeho právnych predpisoch sa pojem právnická osoba nijako nevymedzuje.

[12] Pozri pracovný dokument, s. 9.

Dva členské štáty (DK, FR) naopak vyhlasujú, že nezákonný obchod s prekurzormi nie je ako taký zahrnutý do trestného práva, ale je možné ho trestať ako pokus alebo pomoc pri nezákonnom obchode s drogami. Komisia vyjadruje vážne pochybnosti o súlade týchto ustanovení a spochybňuje predovšetkým implementáciu článku 3[13]: obáva sa totiž, aby neexistencia samostatného trestného činu v oblasti nezákonného obchodu s prekurzormi neprekážala skutočnému zohľadneniu tohto obchodu, najmä z hľadiska pokusu, navádzania a pomoci.

Pokiaľ sú skutky, ktoré sú zakázané v rámcovom rozhodnutí o prekurzoroch, zakázané aj vo vnútroštátnom práve, treba konštatovať, že rámcové rozhodnutie nemalo veľký vplyv.

2.3. Nabádanie, pomoc a pokus (článok 3)

S vykonávaním článku 3 nebol väčší problém: Komisia sa domnieva, že z 21 členských štátov, ktoré poskytli požadované informácie, má zosúladené právne predpisy 18 členských štátov[14]. Z nich na tento účel zmenili a doplnili svoje právne predpisy dva (FI, SE) a dva ďalšie (DE, SE) využívajú možnosť, ktorú im poskytuje článok 3 ods. 2.

2.4. Tresty (článok 4)

2.4.1. Štandardné trestné činy (článok 4 ods. 1)

Právne predpisy piatich členských štátov (BG, LT, LV, NL, SE) predstavujú problémy v oblasti výkladu, a to najmä z dôvodu nedostatku informácií. Ak sa dolná hranica jedného roka vždy dodržuje, tresty s hornou hranicou trestnej sadzby sú vo väčšine členských štátov v skutočnosti oveľa vyššie. Takto má dvanásť členských štátov (BG, FR, HU, IE, LT, LV, NL, PL, PT, RO, SI, SK) tresty ekvivalentné viac ako dvojnásobku rozpätia navrhovaného rámcovým rozhodnutím, t. j. tresty s hornou hranicou trestnej sadzby šesť alebo viac rokov, niekedy až dvadsať rokov alebo dokonca doživotie. Legislatívne rozdiely medzi členskými štátmi zostávajú celkovo nezmenené.

Tresty v hornej hranici trestnej sadzby zároveň nadobúdajú zmysel až v prípadnom trestnom konaní a následným vyhlásením rozsudku súdom: porovnanie súdnej praxe v každom členskom štáte by umožnilo posúdiť, do akej miery je dosiahnutý cieľ zosúladenia vnútroštátnych systémov.

V tejto súvislosti je vhodné venovať pozornosť zložitosti holandského systému a kontroverznosti tzv. „coffee-shopov“. Predaj ľahkých drog v „coffee-shopoch“ je výsledkom plne regulovanej politiky tolerancie voči praxi, ktorú zákon naďalej považuje za trestný čin. V usmerneniach prokurátora v súvislosti s „coffee-shopmi“ sa stanovuje maximálne množstvo 5 gramov konope na osobu, ktoré nepodlieha trestnému stíhaniu. To znamená, že aby boli holandské právne predpisy v súlade s článkom 4 ods. 1, politika

[13] DK upresnilo, že pokus o pokus (*sic*) alebo o pomoc je trestateľný, FR neposkytlo žiadnu pripomienku.

[14] Tri členské štáty (BG, HU, RO) neposkytli dostatočné informácie.

tolerancie voči „coffee-shopom“ závisí predovšetkým od zásady „verejného záujmu“ trestných stíhaní, t. j. oblasti, v ktorej Komisia nemá žiadne právomoci. Vzhľadom na to, že rámcové rozhodnutie sa zameriava na najťažšie formy trestných činov, Komisia skúma predovšetkým problém zásobovania takýchto „coffee-shopov“ prostredníctvom zločineckých sietí väčšieho rozsahu.

Komisia konštatuje formálny súlad všetkých oznámených vnútroštátnych právnych predpisov[15], ale zároveň vyjadruje poľutovanie nad rôznorodosťou týchto predpisov a spochybniť ich uplatňovanie v praxi.

2.4.2. Závažnejšie trestné činy v oblasti nezákonného obchodu s drogami (článok 4 ods. 2)

Dvadsať z 21 členských štátov, ktoré poskytli požadované informácie[16], spĺňajú požiadavku článku 4 ods. 2 týkajúcu sa výšky trestu. Tresty sa však pohybujú skôr v rozpätí od 10 do 15 rokov. Desať členských štátov v skutočnosti stanovuje trest s hornou hranicou trestnej sadzby 10 rokov (AT, BE, CZ, DK, EE, FI, HU, LT, LU, SE) a osem členských štátov stanovuje tresty s hornou hranicou trestnej sadzby 15 rokov (BE, CZ, DK[17], DE, HU, LT, LV, SK). Šesť členských štátov umožňuje oveľa vyššie tresty (FR, HU, IE, LU, RO, SE), zatiaľ čo iba štyri členské štáty stanovujú tresty s hornou hranicou trestnej sadzby od 5 do 8 rokov (AT, LT, NL, PL).

Osem členských štátov zohľadňuje okolnosti ako množstvo drogy a poškodenie zdravia (AT, CZ, DK, DE, FI, NL, SE, SK), zatiaľ čo ďalších osem členských štátov prihliada iba na jednu z uvedených dvoch okolností (BE, EE, HU, LT, LU, LV, PL, RO). Napokon v právnych predpisoch piatich členských štátov o nich nie je žiadna zmienka (BG, FR, IE, PT, SI). Pokiaľ horná hranica sadzby trestu ustanovená v týchto členských štátoch pre základný trestný čin už zodpovedá výške požadovanej článkom 4 ods. 2, alebo ju dokonca presahuje, toto prípadné nerozlišovanie nepredstavuje problém.

Komisia sa domnieva, že úroveň vykonávania článku 4 ods. 2 je uspokojivá, pokiaľ je dodržaná stupnica trestov. Okrem toho treba poznamenať, že tieto tresty sú často prísnejšie a že trinásť členských štátov nezahrnulo do svojich právnych predpisov okolnosti týkajúce sa množstva a/alebo poškodenia zdravia.

2.4.3. Závažnejšie trestné činy spáchané v rámci zločineckej organizácie (článok 4 ods. 3 a 4)

(1) Závažnejšie trestné činy spáchané v rámci zločineckej organizácie/drogy (článok 4 ods. 3)

Zohľadnenie úlohy organizovaného zločinu je v trestnoprávnych predpisoch o nezákonnom obchode s drogami je EÚ značne rozšírené. Sedemnásť členských štátov (AT, BE, CZ, DE, EE, FI, FR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, RO, SI, SK) totiž ukladá tresty s hornou hranicou

---

15 Pozri pracovný dokument o okrajových pripomienkach voči BG, LT, LV, SE.

16 Keďže chýbajú osobitné informácie, BG nebolo zohľadnené.

17 16 rokov.

trestnej sadzby najmenej 10 rokov, ak bol trest spáchaný v rámci zločineckej organizácie. NL zmenilo a doplnilo zákon o omamných látkach tak, že do neho nad rámec všeobecného ustanovenia trestného zákona v tejto veci osobitne vložilo trestný čin týkajúci sa účasti v zločineckej organizácii. DK, IE a SE nepoznajú ustanovenie špecifické pre organizovaný zločin, ale spĺňajú predpísanú výšku trestov. Napokon v prípade troch členských štátov (BE, LU, SI) Komisia nemala informácie potrebné na to, aby mohla analyzovať pojem zločineckej organizácie.

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od rámcového rozhodnutia členské štáty nevyžadujú, aby sa trestný čin týkal veľkého množstva drog alebo drog, ktoré najviac poškodzujú zdravie[18].

Okrem toho majú viaceré členské štáty stupnicu rozdielnych trestov, ktoré závisia od úlohy páchateľa trestného činu v rámci zločineckej organizácie (účasť, vedenie, financovanie, atď.). Pri bežnom trestnom čine (účasť) tresty v hornej hranici trestnej sadzby spravidla presahujú 10 rokov. V ôsmich členských štátoch (BE, CZ, DE, LT, LV, NL, PT, SI) je trest v hornej hranici trestnej sadzby 15 alebo viac rokov, kým v šiestich členských štátoch (EE, FR, LU, PT, RO, SK) je to 20 alebo viac rokov. Za trestné činy týkajúce sa nezákonného obchodu s drogami v rámci zločineckej organizácie sa takto ukladajú oveľa prísnejšie tresty, ako sú tresty ustanovené rámcovým rozhodnutím, ktorého dolná hranica trestnej sadzby je teda dodržaná.

(2) Závažnejšie trestné činy spáchané v rámci zločineckej organizácie/ prekurzory (článok 4 ods. 4)

Zohľadnenie úlohy organizovaného zločinu predpismi trestného práva týkajúcimi sa nezákonného obchodu s prekurzormi je v EÚ tiež rozšírené, ale mierne protikladným spôsobom ako v prípade drog.

Trinásť členských štátov (CZ, DE, FI, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, RO, SI, SK) má právne predpisy, ktoré sa vzťahujú na nezákonný obchod s prekurzormi a zohľadňujú úlohu organizovaného zločinu. Pokiaľ ide o tresty, zistilo sa ich sprísnenie. Päť členských štátov (CZ, FI, HU, LV, PL) totiž stanovuje tresty s hornou hranicou trestnej sadzby od 6 do 10 rokov, kým osem členských štátov (DE, LT, LU, NL, PT[19], RO, SI, SK) stanovuje tresty s hornou hranicou trestnej sadzby 15 a viac rokov[20].

Je potrebné poznamenať, že sedem členských štátov (AT, BE, DK, EE, FR, IE, SE) nemá právne predpisy vzťahujúce sa na zločinecké organizácie v oblasti obchodu s prekurzormi, prípadne ich neoznámili[21]. Napriek tomu však Komisia konštatuje, že horná hranica trestov uplatniteľných v prípade základných trestných činov spojených s obchodom s prekurzormi v uvedených členských štátoch dosahuje 5 a viac rokov, a preto je vykonávanie článku 4 ods. 4 uspokojivé.

---

18 Iba Estónsko ho spája s nezákonným obchodom s veľkým množstvom drog.

19 V prípade PT sa trest v hornej hranici sadzby 10 rokov zvyšuje o jednu tretinu, teda nie úplne na 15 rokov.

20 LT, LU, NL, RO a SK okrem toho ustanovujú tresty s hornou hranicou najmenej 20 rokov odňatia slobody.

21 Pokiaľ ide o DK a FR, pozri pripomienky k článku 2 ods. 1 písm. d).

2.5. Konfiškácia (článok 4 ods. 5)

Trinásť z 21 členských štátov, ktoré poskytli požadované informácie (AT, DE, DK, EE, FI, FR, LU, LV, PL, PT, RO, SE, SK), oznámili svoje ustanovenia o konfiškácii osobitne ustanovené v zákonoch o omamných látkach, kým šesť členských štátov (CZ, HU, IE, LT, NL, SI) oznámilo ustanovenia trestného poriadku. BE a BG neposkytli žiadne ustanovenie. Látky, ktoré sú predmetom trestného činu, sú bežne skonfiškované. Pokiaľ ide o konfiškáciu nástrojov, príjmov a majetku, ktorý zodpovedá týmto príjmom, Komisia odkazuje na svoju správu[22] o vykonávaní rámcového rozhodnutia Rady 2005/212/SVV[23] z 24. februára 2005 o konfiškácii príjmov, nástrojov a majetku z trestnej činnosti.

2.6. Poľahčujúce okolnosti (článok 5)

Článok 5 umožňuje členským štátom ustanoviť systém zníženia trestov tým, ktorých kolektívne nazývame „osoby spolupracujúce so súdmi“. O svojom vnútroštátnom systéme zníženia trestov poskytli informácie všetky členské štáty okrem BG, FI, NL a SI. Zákony o omamných látkach šiestich členských štátov (AT, HU, LU, LV, PT, RO) majú okrem toho systém zníženia trestu osobitne vymedzený pre tieto osoby. Mnohé členské štáty rozlišujú, či sa príslušná osoba už podieľala na činnostiach, pričom niektoré z nich okrem zníženia trestov ustanovujú aj ich odpustenie. Žiadny členský štát však nezmenil a nedoplnil svoje právne predpisy v nadväznosti na rámcové rozhodnutie.

2.7. Zodpovednosť a sankcie pre právnické osoby (článok 6 a 7)

Pokiaľ ide o článok 6, hlavnou prekážkou je uznanie pasívnej zodpovednosti právnickej osoby (článok 6 ods. 2). Desať členských štátov (AT, DE, DK, FI, HU, IE, LT, NL, PL, RO) má právne predpisy, ktoré sú v súlade s článkom 6, ale osem členských štátov (BE, BG, EE, FR, LU, LV, PT, SI) neposkytlo dostatočné informácie, najmä pokiaľ ide o článok 6 ods. 2. Okrem toho, dva členské štáty nemajú žiaden právny rámec ustanovujúci zodpovednosť právnických osôb (CZ, SK), zatiaľ čo úzky výklad pojmu pasívna zodpovednosť zo strany SE neumožňuje úplný súlad s článkom 6 ods. 2. Článok 6 ods. 3 nespôsobuje v členských štátoch žiadny väčší problém.

Pokiaľ ide o článok 7, okrem členských štátov (CZ, SK), ktoré vyhlasujú, že v tejto veci ešte nemajú právny rámec, LU ustanovuje určitú formu zodpovednosti právnických osôb, ktorá nevedie k peňažnému trestu, a to je v rozpore s článkom 7 ods. 1. Desať členských štátov (AT, BE, DE, FI, FR, LT, LV, PL, RO, SE) oznámilo právne predpisy, ktoré sú formálne v súlade s článkom 7. Naopak osem členských štátov (BG, DK, EE, HU, IE, NL, PT, SI) neposkytlo dostatočné informácie, prípadne neposkytli žiadne, najmä pokiaľ ide o výšku pokút.

Iba tri členské štáty (FI, RO, SE) zmenili a doplnili svoje právne predpisy s cieľom dosiahnuť súlad s článkami 6 a 7. V súvislosti so zodpovednosťou právnických osôb Komisia

---

[22] KOM(2007) 805 v konečnom znení, prijatá 17. decembra 2007.

[23] Ú. v. EÚ L 68, 15.3.2005.

upozorňuje členské štáty na nízku úroveň prijatých informácií o vykonávaní rámcového rozhodnutia.

2.8. Právomoc a trestné stíhanie (článok 8)

Keďže všetky členské štáty prijali zásadu územnej príslušnosti (článok 8 ods. 1 písm. a)), analýza sa zameriava na písmená b) a c), ak bol trestný čin spáchaný mimo vnútroštátneho územia. Okrem toho, od nadobudnutia účinnosti európskeho zatýkacieho rozkazu sa odsek 3 nemusí uplatňovať.

Odhliadnuc od skutočnosti, že informácie o trestných činoch spáchaných čiastočne na vnútroštátnom území neboli poskytnuté sa Komisia domnieva, že jedenásť členských štátov (AT, CZ, DE, DK, EE, FI, FR, LT, NL, PL, SE) má právne predpisy, ktoré sú celkovo v súlade s článkom 8. Na druhej strane desať členských štátov (BE, BG, HU, IE, LU, LV, PT, RO, SI, SK) neposkytlo potrebné informácie.

V súlade s článkom 8 ods. 4 šesť členských štátov (AT, DE, DK, EE, FR, SE) informovalo Komisiu o svojom rozhodnutí uplatniť odsek 2 a vyhlásilo, že vylúči alebo obmedzí svoju právomoc, pokiaľ trestný čin spáchaný mimo ich územia je spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jej území (ods. 1 písm. c)).

Úroveň vykonávania rámcového rozhodnutia však zostáva nejasná, pretože osem členských štátov (BE, BG, HU, IE, PT, RO, SI, SK) nepredložilo dostatočné informácie ani vyhlásenie o vykonávaní odseku 1 písm. c), ktoré je v súlade s rámcovým rozhodnutím iba v piatich členských štátoch (CZ, FI, LT, NL, PL).

3. FUNGOVANIE A VPLYV NA SÚDNU SPOLUPRÁCU

Komplikovanosť štúdie fungovania a vplyvu rámcového rozhodnutia na súdnu spoluprácu spočíva najmä v zhromažďovaní údajov pochádzajúcich zo súdnej praxe v členských štátoch. Pri ich zhromažďovaní sa Komisia opierala o informácie Eurojustu a Európskej justičnej siete (ďalej len „EJS“). Dňa 14. novembra 2008 Eurojust zaslal súhrnný dokument so štatistickými údajmi týkajúcimi sa konaní vo veci nezákonného obchodu s drogami, ktoré Eurojust zaregistroval v období od 1. januára 2004 do 12. novembra 2008. Komisia zároveň požiadala EJS o informácie prostredníctvom dotazníka, ktorý zaslala na všetky jeho kontaktné miesta[24].

3.1. Príspevok Eurojustu

Počas uvedeného obdobia zaregistrovalo kolégium Eurojustu 771 konaní týkajúcich sa nezákonného obchodu s drogami, čo predstavuje zreteľný nárast počtu prípadov zo 77 v roku 2004 na 207 v roku 2007. Tieto konania predstavujú 20 % všetkých konaní, ktoré Eurojust od roku 2004 do roku 2008 viedol.

[24] Tieto dokumenty sú predložené v pracovnom dokumente.

Členské štáty, ktoré Eurojustu oznámili najväčší počet konaní vo veci nezákonného obchodu s drogami, sú Taliansko (81 prípadov), Francúzsko (72 prípadov) a Holandsko (71 prípadov), zatiaľ čo najmenší počet prípadov ohlásila Malta (1 prípad), Cyprus (1 prípad), Írsko (2 prípady) a Slovensko (2 prípady).

Medzi členské štáty s najväčším počtom žiadostí o informácie/spoluprácu patrí Holandsko (264-krát), Španielsko (243-krát) a Taliansko (171-krát), zatiaľ čo na opačnom konci spektra sa nachádza Malta (3-krát), Cyprus (8-krát), Slovensko (9-krát) a Lotyšsko (9-krát).

Štatistiky spravidla dokazujú osobitnú angažovanosť Holandska, Talianska, Francúzska a Nemecka, či už ako dožadujúcich krajín alebo krajín presadzovania práva. Švédsko a Portugalsko oznámili relatívne veľký počet konaní vo veci nezákonného obchodu s drogami (Švédsko 64 a Portugalsko 57); Španielsko a Spojené kráľovstvo boli často dožiadané inými krajinami (Španielsko 243-krát a Spojené kráľovstvo 102-krát). Naopak, členské krajiny, ktoré sa v tejto oblasti najmenej angažujú, sú Malta, Cyprus, Lotyšsko a Slovensko.

Nakoniec je zaujímavé uviesť, že zo 151 konaní vo veci nezákonného obchodu s drogami spojených s jedným alebo viacerými inými zločinmi je 65 spojených s účasťou v zločineckej organizácii.

Z týchto informácií vyplýva, že od roku 2004 súdna spolupráca medzi členskými štátmi prostredníctvom Eurojustu vo veciach nezákonného obchodu s drogami nepochybne napredoval. V tomto štádiu však nie je možné vyčleniť vplyv samotného rámcového rozhodnutia na uvedenú spoluprácu a posúdiť ho. Práve na túto otázku sa zameral dotazník určený EJS.

3.2. Príspevok Európskej justičnej siete

Na dotazník Komisie odpovedali kontaktné miesta EJS v desiatich členských štátoch (CZ, DE, FI, FR, HU, IE, LV, LU, PL, PT).

Z príspevkov vo všeobecnosti vyplýva, že aj keď je rámcové rozhodnutie odborníkom známe, jeho význam považujú za nepatrný, pretože do vnútroštátnych právnych predpisov prinieslo málo zmien. Vzhľadom na to, že sa na jednej strane nevzťahuje priamo na súdnu spoluprácu, a na druhej strane žiadna krajina nemá centrálny systém, ktorý by jej umožňoval posúdiť vývoj súdnej spolupráce vo veciach nezákonného obchodu s drogami, otázka účinku rámcového rozhodnutia na takúto spoluprácu zostáva nevyriešená. Poskytnuté odpovede často svedčia o relatívnej zmätenosti odborníkov, ktorým boli otázky určené, ako napríklad vo FI, FR a PT.

Vo Fínsku sa kontaktné miesto na jednej strane nazdáva, že zmeny, ku ktorým došlo po prijatí rámcového rozhodnutia, sú nepatrné a toto rozhodnutie neovplyvňuje súdnu spoluprácu, pričom na druhej strane nie je podľa neho možné vyvodiť objektívne závery vzhľadom na nedostatočný odstup a monitorovanie.

Vo Francúzsku sa kontaktné miesto zmieňuje aj o neprítomnosti systému, ktorý by ústrednej správe umožňoval získať presnú predstavu o všetkých žiadostiach o vzájomnú pomoc vo veciach omamných látok. Francúzske súdy konštatujú celkové zlepšenie kvality výkonu ich žiadostí o vzájomnú pomoc vo veciach nezákonného obchodu s omamnými látkami, ktorá je však v dotknutých krajinách naďalej veľmi kolísavá. Zároveň sa ukázalo, že zásah styčných

sudcov alebo zástupcov Eurojustu veľmi často umožňuje dospieť ku komplexným koordinovaným činnostiam. Kontaktné miesto však usudzuje, že je veľmi ťažké určiť, či sú tieto zlepšenia dôsledkom transpozície rámcového rozhodnutia zo strany členských štátov a či všeobecné zlepšenie spolupráce za posledných päť rokov nemožno skôr prisúdiť nadobudnutiu určitej úrovne európskej súdnej spolupráce sudcov, než transpozícii tohto nástroja.

Podľa kontaktného miesta je rámcové rozhodnutie v Portugalsku známe, ale celkovo sa málo využíva, pretože vnútroštátne právne predpisy už sledujú tie isté línie. V oblasti súdnej spolupráce nebola zaznamenaná žiadna osobitná zmena, pričom sa propaguje používanie vo väčšom rozsahu už existujúcich pravidiel, ktoré pochádzajú z nových nástrojov spolupráce.

4. ZÁVER

Vykonávanie rámcového rozhodnutia nie je v plnom rozsahu uspokojivé. Väčšina členských štátov už často dodržiavala určitý počet ustanovení. Niektoré členské štáty však vo svojich odpovediach, ktoré boli často neúplné, potvrdili, že nie vždy zmenili a doplnili svoje platné právne predpisy, keď to rámcové rozhodnutie vyžadovalo. Predovšetkým šesť členských štátov neposkytlo žiadne informácie. Aproximácia vnútroštátnych opatrení v boji proti nezákonnému obchodu s drogami takto dosiahla len malý pokrok. Nepatrný vplyv rámcového rozhodnutia potvrdili aj príspevky EJS. V tomto štádiu je ťažké vytvoriť spojenie medzi rámcovým rozhodnutím a napredovaním súdnej spolupráce, ako ju predstavuje Eurojust. Komisia preto vyzýva členské štáty, ktoré tak neurobili alebo urobili len čiastočne, aby si splnili svoje povinnosti vymedzené v článku 9 rámcového rozhodnutia a čo najskôr zaslali Komisii a generálnemu sekretariátu Rady všetky svoje vykonávacie opatrenia.